

»... Alle de isolerede fanger har givet udtryk for ønsker om en eller anden form for fællesskab med hinanden både i fritiden og i form af arbejdsfællesskab, således at to til tre mand ad gangen fik mulighed for at sidde sammen og udføre deres arbejde eller i fritiden at sidde og hygge sig med kaffe o.lign. Fangerne oplyser, at noget af personalet praktiserer en form for fællesskab, idet det tillader, at enkelte fanger sidder sammen og spiser pandekager, som de har lavet i fællesskab. Sådanne små afbrydelser og ændringer i det stive reglement kunne medføre stærkt forbedrede levevilkår for isolationsfangerne og kunne måske lindre virkningen af det bekendte isolationssyndrom, som alle under de nuværende forhold forekommer mig at være stærkt præget af.«

Af den øvrige rapport fremgår dog, at det begrænsede fællesskab, som tillades af en del af personalet, bestemt ikke er noget generelt for hele personalet, og med de nuværende regler er det ikke noget, som de indsatte har et krav på.

En række konkrete episoder fra den nævnte rapport er udeladt på dette sted af hensyn til identifikationsmuligheden. Et par eksempler på, hvad der fører til anbringelse i strafcelle, skal dog refereres:

a) En person, som ved ankomsten til fængslet nægtede at lade sig fotografere, fordi han var fotograferet af politiet under varetægtsopholdet, og fordi regelsamlingen hjemler mulighed for undladelse af fotografering, når der findes et vellignende foto i forvejen, sad ved tidspunktet for rapportens udformning isoleret på 3. måned.

b) En indsat sad ved tidspunktet for rapportens udformning i isolation på 9. måned, fordi skolen kun er normeret til et givet antal indsatte. Den pågældende var nødt til at gå i »frivillig« isolation for at få ret til selvstudium!

c) En indsat sad ved rapportens udformning i isolation på 11. måned, fordi han frygtede en medfange, og der kunne ikke findes plads til ham i et andet fængsel.

3. Forslagets indhold

Forslaget tilsigter at sikre straffasoneres ret til fællesskab. Dette indebærer en ændring af straffelovens § 47 og af det cirkulæremæssige grundlag for anstalter og arresthuse. Her tænkes på justitsministeriets cirkulære af 14. september 1978 om adgangen til at anbringe indsatte i enrum og justitsministeriets cirkulære af 10. marts 1976 om anvendelse og fuldbyrdelse af disciplinærstraf over for indsatte og om disciplinærsagers gennemførelse.

Der kan naturligvis fortsat forekomme situationer, hvor det kan være betænkeligt at lade én bestemt indsat komme i kontakt med en anden bestemt indsat; men i betragtning af hvor skadelig isolation er, finder forslagsstillerne, at en sådan konkret adskillelse må foregå på anden vis, f.eks. ved anbringelse i forskellige fængsler, afdelinger m.v.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget ses ikke at give økonomiske eller administrative konsekvenser.